

**על בית-המישפט
היה להכריע: האם
זוהי עברה של
הריגה או של
גרימת מוות בילבד?**

מדרכה שכבו שתי גופות קטנות ודוממות. המיקרה הובא לבית-המישפט ושם נמשכה הדראמה המישפטית. בגלל חומי רת התוצאה, וכן בגלל העובדה שלביא היה מחוסר רשיון-נהיגה בעת המיקרה, החליטה הפרקליטות להעמידו לדין על הריגה. עבירה חמורה, שעונשה, עד עשרים שנות מאסר. בדרך-כלל מעמידים נהגים קטלניים לדין על גרימת-מוות. עבירה קלה יותר, המבוססת על רשלנות בלבד, שעונש שלה עד שלוש שנות מאסר.

היה זה אתגר קשה לתובעת המנוסה עדנה ארבל. עליה היה להוכיח כי לא הייתה זו תאונה בלתי-נמנעת. הסניגור, נחמן אמיתי, ניסה לשכנע את בית-המישפט שהבורות העמוקים בכביש היו גורמים אוי תה תוצאה לכל נהג שהיה נכנס לתוכם באקראי, וכי לאו דווקא חוסר כישוריו של לביא הם שהביאו לאסון.

„כמו טייל“

א וזם בית-המישפט, מפיהם של השופטים ישראל גלעדי, נחמיה בר

הזוג מזל ואהרון כהן
תוך שבירר של שנייה, אסון

**נהג בלי רשיון
שונכשל פעמיים
עלה על המדרכה
והרג שתי ילדות -
שטיילו עם הוריהם**

ש בריר של שנייה הפך את מישי פחת כהן מכפרי-סבא, ממישפחה צעירי רה ומאשרת לזוג אנשים פצועים ופגועים.

הלכנו על המידרכה. פתאום ראיתי מכונית נוסעת מהר, בויגזים, מולנו. אינני זוכר את הפגיעה. כאשר התעוררתי מצאתי את עצמי על הארץ. התיישבתי, אך לא יכולתי לעמוד. מסביבי לא ראיתי אלא את חולצת אשתי תלויה על גדר התיל. לצדי שכבה בתי מירב. ניסיתי לגשת אליה ולא יכולתי. נפלתי. ניסיתי לזחול שוב, ואז איבדתי את הכרתי. העיד אהרון כהן בבית-המישפט.

הגבר בן ה-29 עמד על דוכן העדים כשדמעות בעיניו והוא שעון על קביים. באותה תאונת-דרכים, שבה נפצע קשה, נהרגו שתי בנותיו הקטנות. מירב בת ה-6 ודגנית בת ה-4.

רק לבקר חבר

ה ייה זה יום שבת חמים של חודש מרס השנה. בבוקר יצאה מישפחה כהן לטייל

זיגזג על המדרכה

וויקטוריה אוסטרובסקי-כהן, דחה טענה זו מכל וכל. הם לא השתכנעו מעדות מומי חה שהביאה ההגנה בעניין זה. לדעתם היו דבריו של המומחה, המהנדס יעקב שכטר, חסרי כל ערך ומשקל, מאחר שלא ראה את הבורות כלל. עיריית כפרי-סבא תיקנה את הכביש יומיים אחרי התאונה. שכטר בדק את הכביש חודשיים לאחר מכן. עדיין נותרה השאלה: האם היתה התי (המשך בעמוד 70)

לסטות שמאלה כדי למנוע כניסה לבור, אך גלגל המכונית נכנס לאחד הבורות. המכונית הודעוזה ונזרקה למידרכה הימנית. הוא סובב את ההגה במהירות שמאלה. המכונית עלתה על המדרכה הישמאלית. „נהיה לו חושך בעיניים“ והוא זוכר כי עלה על המידרכה ופגע באנשים. מכונית המיני סובארן נעצרה בחריקת בלמים בשדה. השמשה הקדמית היתה מנופצת וחלקה הקדמי היה פחוס. על הי

בדרכו לרשיון המיוחל. היום היפה בחוץ קרץ לו. הוא נטל את מפתחות המכונית ויצא לדרך. לטיול קצר בלבד. רק לבקר חבר שגר בסביבה. אפילו מורה הנהיגה שלו אמר לו שהוא יודע לנהוג. בדרכו חזרה, ליד המידרכה של הכי ביש המוביל משיכון עלייה לשיכון יוספי טל, נתקל לפתע בבורות עמוקים בכביש. לדבריו, כאשר ראה אותם, היה במרחק של ארבעה מטרים בלבד מהם. הוא ניסה

עלייד הבית, בכפרי-סבא. מכונית שהגייה חה לפתע, הרגה את שתי הבנות ופצעה את אהרון ואשתו מזל. היתה זו גם טראגדיה אישית לנאשם, יהודה לביא. הבחור הצעיר בן ה-19, נטל באותו בוקר את מפתחות המכונית של אחיו ויצא לטייל. במשך חצי-שנה למד נהיגה ולא הצליח לעמוד בשני מבי חנים. הוא היה בטוח כי הינו נהג מנוסה, ורק עיקשותם של הבחונים הפריעה לו

מכונית ה„סובארן“ אחרי האסון
„ניסה את מזל בתיקווה שייצא בשלום“

השימשה המנופצת במכונית ה„סובארן“
„נהיה לי חושך בעיניים“